

మిసోజన ఉద్యమ చైతన్యం మిసోజన ఇనీట్ట్యువం

అర్థవలస, అర్థపూడల్ వ్యవస్థలును దేశాలలో స్ట్రీల సమస్యలు ప్రధానంగా వాలీకి సంబంధం లేనివిగా వుండవు. ఇటువంటి దేశాలలో ప్రధాన కర్తవ్యం, కీలక కర్తవ్యం, భూస్వామ్య విధానాన్ని కూలద్రోనే వ్యవసాయక విష్టవ కర్తవ్యమే. ఈ విష్టవం-కేవలం భూస్వామ్య విధానాన్ని మాత్రమే కాదు; ఏ సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు భూస్వామ్య విధానం సాంఖుక పునాదిగా వుందో ఆ సామ్రాజ్యవాద పెత్తనాన్ని, ఆధిక్యతను కూడా నాశనం చేస్తుంది. అయితే భారతదేశ విష్టవోద్యమ కర్తవ్యాలలో నేడు వ్యవసాయక విష్టవ కర్తవ్యమే కీలకమైంది.

వ్యవసాయ విష్టవంయొక్క ఉన్నతస్థాయి ఎలా వుంటుందో హూనాన్ రైతు ఉద్యమ పరిశీలనా నివేదిక మనకు తెలియచెఱుతున్నది. పాత వ్యవస్థలమైన-దాని అర్థపూడల్, అర్థవలస లక్ష్మణల స్థానంలో ఒక నూతన వ్యవస్థకు, దానికి సంబంధించిన నూతన విలువలకు-దాని ఆర్థిక, రాజకీయ, సైనిక, సాంస్కృతిక విభాగాలన్నింటా నూతన బీజాలు నాటింది హూనాన్ రైతువిష్టవం. ఈ నూతన విలువలు పాత వాటికి భిన్నమైనవేగానీ, అవి పెట్టుబడిదారి సామ్రాజ్యవాద విలువలు కాదు; ఆ దేశాలలో అమలులో వున్న హీనవిలువలూ, దోషిడి విలువలూ కాదు; అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న దేశాలకు (మెనుకబడిన దేశాలకు) అవి ఎగుమతి చేస్తున్న వలసవాద సంస్కర్తి కాదు; అదే సందర్భంలో నాటి సోవియట్ రష్యాలో అమలులో వున్నట్టి సోవియిస్ట్ విష్టవ సాంస్కృతిక విలువలను తక్షణమే యాంత్రికంగా స్పికరించడమూ కాదు. పైవి రెండూ ఆభివృద్ధిచెందిన రెండు భిన్న ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఖుక వ్యవస్థలకు చెందిన భిన్నమైన, ఒక దానితో ఒకటి పొసగని విలువలు. అభివృద్ధి చెందుతూ వున్నదేశాల ప్రజలు, విష్టవోద్యమం యిం భిన్నమైన రెండు విలువలలో ఎటువేపు అంటే ఖచ్చితంగా సోవియిస్ట్ విష్టవ విలువలవైపే. పాత కంబో ఏదైనా మంచిదనే విశక్తణాజ్ఞానరహితంగా విష్టవకారులండరు. భారత అర్థపూడల్, అర్థవలస వ్యవస్థను కూలద్రోయడం, నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ స్థాపన భారత విష్టవకారుల లక్ష్యం. ఈ లక్ష్మణికునగుణమైన నూతన ప్రజాస్వామిక విష్టవ విలువలే నేటి విలువలుగా వుండగలుగుతాయి. నూతన ప్రజాస్వామ్య ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక విలువలకోసం పోరాటం సాగిస్తా, నెలకొల్పుకుంటూ సోవియిస్ట్ విష్టవ విలువలకోసం ఘుర్చణపడుతూ, అంతిమంగా కమ్యూనిస్ట్ విలువలు సాధించే లక్ష్యంతో కమ్యూనిస్ట్ విష్టవకారులు కృషిచేస్తారు.

మన ప్రయాణం నూతనత్వంమైపు, ప్రగతిశీలంమైపు, నవచైతన్యంమైపు అంటున్నామంటే ప్రస్తుతం అమలులో వున్న పూడల్, సాంప్రదాయక పద్ధతికి వ్యక్తిరేక దిశవైపు. అంటే దీనికి భిన్నంగా రంగురంగుల సామ్రాజ్యవాద విక్రత సంస్కృతిమైపు కాదు. దాని ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలమైపు కాదు. అలాగే పూడల్, సామ్రాజ్యవాద పద్ధతులు రెండింటికి భిన్నమైనమైపు అంటున్నామంటే తక్షణమే సోవియిస్ట్ సంస్కృతిని యాంత్రికంగా వున్నవశంగా అమలుజరుపడమూకాదు. నూతన ప్రజాతంత్ర సాంస్కృతిక విలువలు మాత్రమే నేటి దశలో మనం నెలకొల్పగలుగుతాం. అవి మాత్రమే ప్రస్తుతం విష్టవాత్మకమయినవి. మనం గెంతు వేయడానికి ప్రయత్నించినా ఫలితం శూన్యం. కనుక రెండింటినీ గందరగోళ పరచకూడదు. సామ్రాజ్యవాద భావజాలమూ, సంస్కృతే గొప్పదిగా భావించి అదే సోవియిజమనీ, అదే స్వేచ్ఛ అనే భ్రమలకు లోను కారాదు. నూతన ప్రజాస్వామిక విష్టవ విజయం అలన్సుంకావడం, ఒడుదుకులకు గురికావడం మూలంగా కొంతమంది బూర్జువావర్గ మేధావులు సోవియిజంపైన, కమ్యూనిజింపైన దాడి చేస్తున్నారు. వారక్కడే ఆగలేదు. నూతన ప్రజాతంత్ర విష్టవ కర్తవ్యాలు అనలు పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు. వాటిని గందరగోళపరచి ముందుకు చెయ్యి చూపిస్తా వెనక్కు నడిపించాలని చూస్తున్నారు. ఇలాంటి శక్తులను కనిపెట్టి వుండవలసిన అవసరం నేడెంతైనా వుంది.

స్ట్రీవిముక్తి, దళిత విముక్తి, జాతుల విముక్తి, తెగుల విముక్తి మొదలైన సమస్యలకోసం సాగించే పోరాటం భూస్వామ్య వ్యక్తిరేక పోరాటం నుంచి విడియిలేము. నూతన ప్రజాతంత్ర విష్టవంలో కీలకమైన వ్యవసాయక విష్టవం ద్వారానే పాతమైన (భూస్వామ్యంపై), పాతను సాంఖుక పునాదిగా చేసుకొన్న రంగుల సామ్రాజ్యవాదంపైన దండెత్తగలం. భూస్వామ్య విధానంపైన చావుదెబ్బ కొట్టగల విష్టవ రైతాంగ ఉద్యమం మాత్రమే నూతన సాంస్కృతిక విలువలను నెలకొల్పగలుగుతుంది. ఉన్నతస్థాయికి చేరిన తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ విముక్తి పోరాటం, పెల్లి, విడాకులు, వితంతు వివాహాలు, ట్రై విద్య తడితర విషయాలలో పాత సాంప్రదాయాలను, కట్టుబాటును ఛేదించింది. కుల, మత అడ్డగోడలను అధిగమించింది. మూడువేల గ్రామాలు పూడల్ బ్రామాల బ్రామాల బంధనాల నుంచి విముక్తి చెందాయి; భూస్వాముల రాజకీయాధికారం చలామణి కాలేదు. భూస్వామ్యవర్గం నగరాలకు పారిపోయింది. అంతేకాదు శ్రీకాకుళం, గోదావరి, భిల్పిలి, వరంగల్, కరీంనగర్ రైతాంగ ఉద్యమాల ప్రభావంతో కూడ ట్రైలు సాపేక్షికంగా స్వేచ్ఛానువర్తులుగా వున్నారు.

ట్రైలలో ఉన్నత విద్యావంతుల సంఖ్య సాపేక్షికంగా పెరగడంవలన కొంతశాతం స్వేచ్ఛాను వర్తులుగా వుండడానికి ప్రయత్నించినప్పటికి; రైతు ఉద్యమ వెల్లువ మాత్రమే భూస్వాముల రాజ్యాధికారాన్ని కూలద్రోనే పురాతన, సాంప్రదాయవాదాన్ని, మూడుచారాలను కుల, మత, అణచివేతలనూ, ట్రైలపై పురుషుల పెత్తనాన్ని సపాల్ చేయగలుగుతుంది.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం మహిళల సమస్యలను ఎలుగెత్తి చాటి విముక్తికి బాట చూపేదిగా వుండాలి. ఆయా దేశ, కాల నిర్దిష్ట పరిస్థితికి తగిన కర్తవ్యాలను చేపట్టేదిగా వుండాలి. విభిన్న రాజకీయ, సాంఘిక వ్యవస్థలుగల ప్రపంచంలో ఎన్నో హెచ్చుతగ్గులు, తేడాలు వున్నాయి. ఆయా పరిస్థితులకనుగణంగా, ఆయా దేశాల విషాద్యుమ కర్తవ్యాల వెలుగులో అందులో భాగంగానే స్త్రీ సమస్యకు పరిష్కారం వుంది. భారతదేశ పరిస్థితిలో నూటికి ఎనబైశాతం ఫ్యార్డర్ కాపిక్రింద నలుగు తున్నారు. కనుక ప్రధానంగా దాని రద్దుకొరకు రూపొందించుకున్న వ్యవసాయ విషాద్యుమ కర్తవ్యాలలో భాగంగానే స్త్రీ విముక్తి సాభ్యమవుతుంది. అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశంలో స్త్రీలు, వెనుకబడిన దేశాల స్త్రీలు మాలికంగా పురుష దురహంకారం, రాజ్యం, మతం, పెట్టుబడికి సంబంధించిన ఒక రకపు సమ్మానాన్ని రూపొంచున్నారు. సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణలు, యుద్ధాలు తెచ్చిపెట్టిన ఎన్నో ఘోరాలకు బలయ్యేది ముందుగా స్త్రీలే. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా కూడా ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీలంతా ముక్కతంతో నిలబడాల్సి వుంటుంది. సామ్రాజ్యవాదుల పనుపున ఆమలుజరుగుతున్న నూతన ఆర్థిక విధానాలకు అన్నివిధాలా బలింపుతున్నది మహిళలే. వీటిపోటు సామ్రాజ్యవాద దోషించే స్త్రీస్తున్న పర్యావరణ సమస్యలపైన కూడా పోరాదపలసి వుంది.

ఆర్థికవలసు, అర్థఫ్యాడర్ వ్యవస్థలో స్త్రీలు టైంగ్, క్రామిక ఉద్యమాలలో భాగంగా రాజ్యాధికారం, వంశాధికారం, మతాధికారం, పురుషాధికారం అనే నాలుగు అధికారాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాల్సి వుంది. వీటిపోటు అనేక వివక్షలకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక ఉద్యమాలు గూడ చేపట్టాల్సి వుంది. లింగ వివక్ష, కులవివక్ష, జాతి వివక్ష, వర్గ వివక్ష(రంగు), మత వివక్షలకు వ్యతిరేకంగా పోరాదపలసి వుంది. సామాన్య స్త్రీల దృష్టికి రాని, వారికిప్పుడు పట్టని ఇంకా ఎన్నో సమస్యలు నేడు ముందుకొచ్చాయి. లైంగికత గురించి వివిధ దృక్కోణాలున్నాయి. మాతృత్వం గురించి వివిధ దృక్కోణాలున్నాయి. వీటన్నిలిపట్ల మార్గిష్టి దృక్కోణం గూడ ఒకటి వుంది.

అంతర్జాతీయ మహిళా వేదికలలో యా సమస్యలన్నీ చర్చకొచ్చాయి. ఐక్యరాజ్యసమితి ఆద్వర్యాన ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాల అనుమతితో వచ్చిన మహిళల సభ ఒకటి, ప్రభుత్వేతర (ఎఎస్.ఐ.ఎస్.) సంస్థల ప్రతినిధుల సభ ఒకటి పైనా రాజధాని బీజింగ్లో జరిగాయి. ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీ జాతి ఎదుర్కొంటున్న అనేక సమస్యలు కుప్పలు మూటలుగట్టి తెచ్చి అక్కడ పోయబడ్డాయి. వీటన్నిలిపట్ల సాధించవలనే వుంది.

అదే సందర్భంలో ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీ జాతి ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మూలం ఆయా సమాజాలలో ఆధిక్యత సెరపుతున్న, అధికారం చలాయిస్తున్న వ్యవస్థలలోనే వుందనే నగ్నసత్యాన్ని, చెరిపేయదం సాధ్యంకాని సత్యాన్ని మాత్రం ఎలుగెత్తి చాటవలనే వుంది. పెట్టుబడి, దాని అత్యున్నత రూపం సామ్రాజ్యవాదం. దీని విభిన్న విక్షేత్ర రూపాలకు వ్యతిరేకంగా సమస్త ప్రజానీకంలో భాగంగా స్త్రీలు నడుం బిగించవలసి వుంది. భారతదేశం లాంటి దేశంలో ఆర్థఫ్యాడర్ దోషించే, పెత్తనం సాగిస్తున్న భూస్వామ్య వ్యవస్థకు, అర్థవలస దోషించే అధికారం చెలాయిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదాలకు వ్యతిరేక పోరాటమే మూలాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాదటమవుతుంది. 1910లో కార్లాజెట్టిన్ ప్రకటించిన అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం పిలుపు అదే. ఈ పిలుపులేని మహిళా దినోత్సవాలు అర్థం లేనివే. అది బీజింగ్ కావచ్చ, మాస్క్ కావచ్చ, న్యూయార్క్ కావచ్చ, ఫిల్మ్ కావచ్చ. ఈ సభ లెక్కడ జరిగినా ఈ పిలుపులేని సభలు స్త్రీ విముక్తితో సంబంధంలేని వేదుకలుగా పరిగణించాల్సి వుంటుంది. ఈ పిలుపులేని సంఘాల కార్యక్రమాలు కాలక్షేపం కార్యక్రమాలగానే పరిగణించవలసి వుంటుంది. స్త్రీలకు సంబంధించిన మిగిలిన ఏ సమస్యలపై పోరాటమైనా దీనికిలోబడి, దీనిలో అంతర్భాగంగా జరగవలసిందే. అప్పుడే నిజంగా స్త్రీలకు విముక్తి.

(16-3-1996 జనశక్తి సంపాదకీయం పునర్వ్యాఖ్యాతి)

00000